

MOZSGÓ

A MOZSGÓI LÁTÓKÖR A BIEDERMANN CSALÁD NYOMÁBAN

Puskás Éva

Múltunk alkotja a jelenünk. Mindannyiunk érdeke és felelőssége, hogy ezek a múltbéli emlékek ne merüljenek feledésbe és generációkon átívelve megmaradhassanak az utókor számára. Fontos, hogy tisztában legyünk azzal, hogyan is teremtődött az a világ, amiben most élünk, kik alkották azokat a tárgyi emlékeket, műremekeket, melyeket manapság csak csodálhatunk, és miképpen élt az akkori kor embere. Sokan esnek abba a hibába, hogy lakóhelyüket nem szemlélik úgy, mint egy kívülálló, pedig mindenhol vannak olyan örökségek, melyeket érdemes feltárni. A Mozsgói Látókör ezen emlékek újraélesztésén dolgozik, és igyekszik minden alkalommal az érdeklődők elé tárni múltuk egy-egy érdekes szeletét. Második alkalommal tisztelt meg minket Simonné Dr. Pallós Piroska ny. egyetemi docens. A

Kaposvári Egyetem oktatója, mélyreható kutatások eredményeképpen, a Biedermann családról tartott előadást. Első alkalommal a család eredetét kutatta, az apától Michael Lazar Biedermannról kiindulva, a családfát tárta elénk. Megtudtuk, hogy a család Ausztriából származik, és jó kereskedőként jelentős vagyonra tett szert. Ez a vagyon tette lehetővé a magyarországi terjeszkedést, a turonyi, üszögi és a mozsgói birtokrészek megvételét.

Második alkalommal a tanárnő a mozsgói ágra helyezte a hangsúlyt. Beszélt Biedermann Ottóról, unokájáról Thuronyi (Biedermann) Istvánról, a fény festőjéről, majd Biedermann Ottó feleségére Tüköry Margitra, ezen belül a Tüköry családra irányult a figyelem. Ők a horvátországi Daruváron tevékenykedtek, kastélyuk ma is áll. Kényesebb vizekre evezve, Tüköry Margit és gyermekei közötti, óriási sajtó érdeklődést kiváltó per ma is fellelhető dokumentumait tárta elénk a tanárnő. Kutatóként csak és kizárólag az írott dokumentumokat vehetjük figyelembe, melyekből következtetéseket nem vonhatunk le — mondta el.

A Biedermann család élete nemcsak Mozsgóhoz köthető. A környék településeinek alakulásában is hatalmas szerepük volt, tárgyi és építészeti emlékeik a mai napig megcsodálhatóak. Ezért kapcsolódott be a feltáró munkába, az ismeretek összegyűjtésébe Szentegát község is. Nagy öröm, hogy egyre nagyobb az érdeklődés a téma iránt, egyre többen tisztelnek meg bennünket jelenlétükkel, a Mozsgói Látókör programjai keretében kíváncsiak a múltra és legfőképpen a saját lakóhelyük történelmére. A témával kapcsolatos dokumentumokat, információkat Mozsgó község weblapján a Kincseink menüpont alatt és Mozsgói Látókör facebook oldalán közzéteesszük. Terveink között szerepel a Biedermann család életét és tevékenységét feltárni és egy monográfiát összeállítani. Sétákat szervezünk, melyeken a családhoz köthető épületeket, objektumokat tekintjük meg (Mozsgón fellelhető emlékeket külső szemlélőként nézzük meg, de ellátogatunk Szentegátára, az almamelléki kisvasúthoz, az Almamellék-Szentmártonpusztán található kastélyhoz, Daruvárra).

Ebben a hónapban a személyes visszaemlékezésekre helyezzük a hangsúlyt. Kérem, hogy aki a témával kapcsolatosan információkkal rendelkezik, ossza meg velünk az utókor számára. Várom szíves jelentkezésüket! (tel.: Puskásné 06 20 329 0590)

Részlet Biedermann Ottó egyik nekrológijából (Pécsi Napló, 1905. szeptember 23.)

„(...) Az elhunyt kiváló gazda hírében állt. Nemcsak a saját gazdaságát kezelte kiváló szakértelemmel, de még a daruvári birtokot is rendbe hozta. Uradalmának tisztviselőiről atyai szeretettel gondoskodott. Világot járt és európai műveltségű ember volt, aki rajongóan szerette a zenét is. Ismert volt vendégszeretete (...). A gazdasági közéletben élénk tevékenységet fejtett ki. A barcsi sertéshizlalda részvénytársaságnak legrégibb idő óta elnöke volt és jórészt az ő érdeme, hogy ezen telep részére megkapta a kiviteli engedélyt. (...) részt vett az eszéki cukorgyár alapítási munkálataiban és a pécsi tejcsarnok létesítésében Rezső öccsével egyetemben. Betegsége már huzamosabb keletű. A nyáron egész családjával Karlsbadban időzött, ahol jót tett a betegnek a kúra. Soha nem panaszkodott betegségéről, bár jól tudta, hogy baja súlyos és végzetes lehet. De türelmesen szenvedett és óvakodott, hogy elszomorítsa családját. (...)

VIHAROS HÉTVÉGE

KÁNTOR ÉVA

Napok óta arról szólt az időjárás előrejelzés, hogy hatalmas szélvihar várható szombatra. Az Országos Meteorológiai Szolgálat február 4-re másodfokú figyelmeztetést adott ki a várható erős széllelkések miatt, amit később a legmagasabb, piros fokozatra emelt.

A szél a dunántúli régiót sem kímélte. A nap első felében már ingadozott az áramellátás, majd nem sokkal 12 óra előtt el is ment az áram és csak délután három óra körül jött vissza. Az Alsóhegyen már délelőtt 10 órától nem volt áram, és még hétfőn sem volt minden házbán. A hideg miatt a hűtőkben lévő élelmiszerek, szerencsére, nem romlottak meg. De ahol központi fűtés volt, a keringető szivattyúk nem működtek.

Mozsgón a szél több helyen is kárt tett. Az állomásra vezető úton kidöntött egy villanyoszlopot, a pálinkafőzőnél ketté tört egy fát, a Kolozsvári utcával szemben gyökerestül kidöntötte a szederfát, mely sajnos rádőlt az egyik életfára is. A téren a Brémai muzsikások műalkotást felborította. Az erdészháznál szombaton délután kidőlt három fenyőfa; közülük mely az egyik a feljáróra borult rá, több mint 45 éves és 20 méter magas volt. Személyi sérülés nem történt, - Szabadosné Magdi néni elmondása szerint csöndbe zuhant mellé hirtelen a fa. A MeteoMecsek információja alapján Baranyában átlagban 100-110 km/h széllelkéseket mértek, Pogányban mérték a legtöbbet, ott 112 km/h óras volt.

A községi könyvtárnál lévő meteorológia állomás adatai alapján 2023.02.05-én 23.55 órakor -6,7 fok volt, 2023.02.06-án 5.55 órakor -9,6 fok volt, de ekkor már nem volt vihar, a szélllel megérkezett a csípős hideg tél.

Hétfőn a károkat az önkormányzat dolgozói eltakarították.

„Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb,
ha megtöltöd a hétköznapiak néhány percét
a rendkívülivel, az emberivel, tehát az ünneppel.”
/Márai Sándor/

KÖSZÖNTÉS

Február

- Babai Julianna Mátyás k.u.
- Gazdag Lajos Árpád u.
- Horváth Tibor Alsóhegy
- Kroeke Gerrit Reijer Alsóhegy
- Ochsenhoffer Jánosné Alsóhegy
- Pfaff Lászlóné Pozsonyi u.
- Szercsik Józsefné Árpád u.
- Torma Kázmér Ottóné Mátyás k. u.
- Vida Jánosné Mátyás k. u.

Köszöntjük Mozsgó község 70. életévét betöltött lakóit. Kívánunk egészséget, boldogságot, tartalmas nyugdíjas éveket!

HALÁLOZÁS

Pál Istvánné született: Herseczki Gizella (Seregélyes, 1954.08.08. an.: Bögös Mária) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz alatti lakos meghalt 2023. január 11. napján.

Nyugodjon békében!

MISEREND

2023. február 12. vasárnap 9.00 óra
Szentmise

2023. február 16. csütörtök 10.00 óra
Szociális Otthon

2023. március 4. szombat
16.00 Gyónás 16.15 Szentmise

Petőfi Sándor - A helység kalapácsa

TORMÁSI VYKTÓRIA

A Petőfi Emlékévhez kapcsolódóan a Déryné Program keretén belül, Mozsóra látogatott Besenczi Árpád. Színházigazgatói munkássága mellett, a pécsi származású Jászai Mari-díjas színész repertoárjában rengeteg szerep fellelhető. Többek között láthatjuk a nagysikerű Üvegigris, Valami Amerika, Made in Hungária című filmekben, a Kisváros, Barátok közt és a Pasik című tévésorozatokban; valamint még számos színházi és szinkronsínészi szerepeket tudhat maga mögött. Hatalmas megtiszteltetés volt, hogy a Művész Úr a mozsói Kazaliczky Antal Művelődési Ház színpadára állt, és lehengerlő stílusával, a közönség figyelmét az első pillanattól az utolsóig megragadva adta elő, Petőfi Sándor A helység kalapácsa című hőskölteményét.

Az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk, az akkor érkező viharos szél jócskán felforgatta a környezetet és az áramszolgáltatással is gondok akadtak. Azonban igazi profiként, még ez sem tántorította el a Művész Urat attól, hogy a színházkedvelők és az érdeklődők számára — egy maradandó élményt szerezve — megcsillogtassa tehetségét. Legnagyobb sajnálatunkra az időjárás zordsága sokakat megrémített, illetve technikai okok révén nem tudtak eljönni az előadásra.

A közönség vegyes érdeklődési körből érkezett. Örömmel láttuk, hogy az idősebb korosztály mellett megjelentek a fiatalok is. Az én érdeklődésemet az elejétől a végéig fenn tudta tartani művészi játékával. Őszintén köszönjük Besenczi Árpádnak a színvonalas előadást és az élményt, a Déryné Programnak a lehetőséget. **Köszönjük mindenkinek, aki ellátogatott az előadásra és megtisztelte a szervezők, technikusok, és a Művész Úr munkáját jelenlétével és figyelmével. Bizton állíthatjuk, hogy értékes élményt vesztegetett el, aki kihagyta ezt a lehetőséget.**

A helység kalapácsa egyébként az akkori korban oly nagy népszerűségnek örvendő eposz műfaj kigúnyolása. Petőfi Sándor költeményei általában a könnyedség felé hajlanak, témaválasztásai bármennyire is tragikusként hatnak, megfogalmazásai mégis könnyen emészthetőek és értelmezhetőek.

A műről ekképpen vélekedik a Nemzeti Köznevelési Portál: „A költő egyetlen művét sem támadták a korabeli kritikusok annyira, mint ezt. Az epikus verses alkotás Petőfi népies költői indulásának szellemében fogant. Az eposz az irodalomtörténet egyik legmagasztosabb műfajaként ismert. A helység kalapácsának komikuma elsősorban az eposz parodizálásából fakadt. Hiszen a műalkotás témája és főhősei nem felelnek meg a klasszikus eposzok magasztosságának és emberfeletti hőseinek. Míg a szereplők túlzottan is köznapiak és kisszerűek, ennek ellenére az elbeszélői megszólalások többnyire a hagyományos eposzok magaslatait idézik. A mű eposzparódiát és nem eposzt hoz létre. Ez a komikus hatást keltő szembenállás az alkotás címének és alcímének a viszonyából is kiolvasható.”

Petőfi eposzparódiájának tárgya egy falusi kocsmai verekedés, ami Szemérmes Erzsók ötvenöt éves bájaiért tör ki széles tenyerű Fejenagy, a falu kovácsa és a lágyszívű kántor között. A vers 1844 decemberében íródott Pesten és a Pesti Divatlapban jelent meg. A merész hangvételi költemény tulajdonképpen válaszként született azokra a támadásokra, amelyekkel az akkor még nem befutott, alig ismert költőt illették. Számunkra érthetetlen, hogy mi okozta akkoriban a felháborodást, hiszen ma már nem rökönödünk meg a történeten, azonban akkoriban ez nagy fricskának számított, melyet volt, aki üdvözölt volt, aki elítélt.

SZERETNI ÉS SZERETVE LENNI A LEGNAGYOBB BOLDOGSÁG A VILÁGON

Tormási Vykória

Ebben a hónapban nem a gyerekek iskolai életét emelnénk ki, hanem egy olyan pedagógus „hitvallását” mutatnánk be, aki sokat tett és tesz azért, hogy településünk iskolája magas szinten működőképes legyen.

Orbánné Matus Erzsébet decemberben lett 65 éves. Ez a cikk az ő életútját, filozófiáját mutatja be.

A mozsgói Lengyel-tóti János Általános Iskola kapuját átlépni számomra mindig valamiféle kellemes, nosztalgikus élmény. Itt kaptam meg az alapokat és itt indítottak el a nagybetűs életbe. Ezt a kellemes érzést most tovább fokozta, hogy felső tagozatos osztályfőnököm, Orbánné Matus Erzsébettel beszélgethettem. Lenyűgöző pá-

lyafutása példaértékű lehet mindannyiunk számára. Az iskolai és közösségi munkáit szinte lehetetlen egyszerre felsorolni, hiszen rengeteget tett a diákok és a környékbeli falvak kulturális életéért is a tanítás mellett. Az interjúban segítő és kérdező partnerként részt vett az iskola igazgatója Hajdú Szilvia, aki a következőképpen mutatta be a tanárnőt:

Orbánné Matus Erzsébet 45 évvel ezelőtt 1978. október 1-én kezdte meg pedagógus munkáját Mozsgón. Tanítóként dolgozott 9 évig, majd 1986. szeptember 1-től a felső tagozatban megkapta az első hatodikos osztályát, és magyar szakos tanárként dolgozott és dolgozik a mai napig is. Több végzős osztálya volt az évek során, rengeteg gyerek került ki a kezei közül. 2022-ben búcsúztatta el utolsó 8. osztályát. Egyszerűen és könnyedén közeledik a gyerekekhez, számára ők álltak és állnak az első helyen. Minden lehetőséget megragad, hogy a gyerekből felszínre hozza tudását, rejtett tehetségét. Nevel a legfelső szinten és színvonalon. Hivatásának és hitvallásának tekinti pedagógiai munkáját. Folyamatosan képezte és képezi magát, állandóan naprakész. A 45 év alatt egyetlen napot sem volt táppénzen, munkabírása hatalmas. A tanításon kívül számtalan feladatot vállal magára.

♥ *Hogyan alakult ki az a gondolat, hogy pedagógus leszel?* – teszi fel az első kérdést Hajdú Szilvia.

Kislánykoromban, ha a húgom barátnői eljöttek hozzánk, azzal töltöttem az időmet, hogy iskolásat játszottunk. Én voltam a tanár néni. Aztán elkezdtem olvasni, nagyon szerettem, kitágult általa a világ. Ta-

nítóimtól Péteri Feri bácsitól és Elli nénitől is sokat kaptam, nagyon szerettem őket.

Alsó tagozatot Almáskeresztúron jártam össze-vont osztályban, aztán felső tagozatban kerültem Mozsgóra. Nagyon jó tanárim voltak, ők nagyon sokat adtak nekem ahhoz, hogy eljutottam idáig. Szorgalmas és szófogadó voltam. Ugyanezt csináltam otthon is. Szabadidőmben tanultam, olvastam, ennek veszem most a hasznát. A szüleim szegények voltak, amit én elértem, azt a saját erőmből értem el. Ők a maguk módján mindenben támogattak, de én a tanulás által fejlődtem. **SZORGALOM, ALÁZAT SZERÉNYSÉG** – ez a jelmondatom, és ez segített tovább tanári pályám minden nehézségén.

A gimnázium harmadik osztályában fordult meg a fejemben, hogy magyar-történelem szakos tanár szeretnék lenni. Soha nem voltam kitűnő, de szorgalmas igen. A negyedik osztály végén, amikor jelentkezni kellett, Pécsen nem indult magyar-történelem tanárképző szak, ezért küldték el a papírjaimat a Tanítóképzőbe. Az első évet nappali szakon végeztem, aztán átmentem levelezőre, mert már tanítani szerettem volna. Akkor adódott egy lehetőség. Az iskolában, ahol Őri Feri bácsi volt az igazgató és Módenszeider Klári néni október 1-vel nyugdíjba vonult és az ő helyére kerestek tanítót. Egy évem megvolt az iskolából, és akkor engem felvettek napközis tanárnak. Második félévben az egyik kollégámat behívták katonának, és ekkor őt kellett helyettesítenem 8. osztályban orosz és matematika tantárgyból. Így kezdtem az első évet. Onnantól kezdve minden évben osztályt kaptam.

Először harmadik osztályosokat kaptam, utána kaptam meg az első olyan osztályt, akiket az elsőtől a negyedikig végigvittem. Közben, amikor ők másodikosok voltak 1982-ben, adódott egy lehetőség. Pécsen indult két éves magyar tanár szak. Ekkor felkerestem az igazgató urat, hogy én erre a szakra jelentkezni szeretnék, támogatott, és írt is rólam egy szép jellemzést. Hetven jelentkezőből 16-ot vettek fel, és én bekerültem. '82-től '84-ig elvégeztem a tanárképző főiskolát. Amikor diplomáztam, akkor végzett a 4. osztályom. Már akkor feljártam felsőbe tanítani. Abban az évben jött egy 33 fős első osztály és egy tanító néni, aki akkor került ki a kaposvári tanítóképzőből. Ebből kifolyólag ismét alsós osztályt kaptam, akiket az első két évfolyamon tanítottam. Utána kerültem fel a felsőbe, a 6. osztály osztályfőnökeként. Én onnantól kezdve tanítok a felsőben. Szerettem és szeretek a felsőben tanítani és különösen szerettem osztályfőnök lenni.

Aztán, itteni pályafutásom harmadik igazgatója Hajdú János lett. Tőle is nagyon sokat tanultam. Ő később került ki az iskolából, fiatal és agilis volt, már hozott olyan dolgokat is, amik számomra újdonságok voltak. Mindig figyeltem a kollégákat, ki mit csinál. Nem vagyok tökéletes, mindig lehet újat tanulni. Minden munkahelyen van, ami jó, és van, ami nem. Az ember a hibáiból tanul. János, 2003-ban sajnos meghalt. Ő kezdte el a Zselic hangjai szavalóversenyt szervezni. Akkor ott nekem még nem sok szerepem volt, csak tanultam, figyeltem, hogy csinálja és utána már volt olyan, hogy rám bízta. Ő volt a főszervező, de vezetni nekem kellett. Halála után ez teljes egészében rám hárult. Nekem ez nem volt furcsa, szívesen csináltam. Sok ünnepélyt kellett akkoriban szervezni. Akkor kezdtem ezeket szervezni, szerettem. Mindig jár az agyam, mindig kutakodok. A Zselic hangjai szavalóverseny különösen közel áll a szívemhez, hiszen én is nagyon szeretem a verseket, nem véletlenül lettem magyar szakos. János után a Mustos Erzsébet volt az igazgató, akitől sok mindent tanultam. Aztán 2012-ben lett az igazgató Hajdú Szilvia, akitől szintén sok mindent tanultam. Minden igazgatóval nagyon jól kijöttem. Elfogadtam a tanácsaikat és ők is elfogadják az enyémeiket. Jó a munkakapcsolat, jó a környezet. Szeretek ide bejárni, dolgozni. Amióta idejöttem, volt egy olyan légkör körülöttem, ami arra ösztönzött, hogy itt maradjak, és jól érezzem magam. A nehézségek, a papírmunka, a pluszok mindig megvoltak, de ezek mellett is szerettem és szeretem csinálni.

♥ ***Szavaidból kitűnik a munkád szeretete? Honnan veszed az energiát?***

Én azt gondolom, hogy szeretem a gyerekeket és szeretnék segíteni rajtuk. Minden tudásomat szeretném átadni nekik.

♥ ***Ennyire elhivatott csak az tud lenni, aki a gyermekkori élményeit és érzéseit nem felejté el és így tud közeledni a diákok felé.***

Én nagyon szerettem a tanárait. Nagyon sok mindent kaptam tőlük. Akkor a szigor is sokkal keményebb volt, de soha nem haragudtam egy tanáromra se. Nekem tetszett, amit csináltak. Elöttem nem egy példa volt, hanem sok.

♥ ***Azt gondolom, hogy az Erzsébet abban különleges, hogy pedagógusként lépést tud tartani a világgal. Önmaga felé is magasra teszi a mércét, sokat vár el magától ennyi idő után is, szívvel-lélekkel, odafigyeléssel végzi a dolgát, megújulásra, fejlődésre fogékonyan, ahogy azt a gyerekek és a szülők is megkívánják – folytatja tovább a gondolatmenetet Hajdú Szilvia.***

Kell elhivatottság is. Ez egy hivatás. Nekem a 45 év alatt nem fordult meg egy reggel sem a fejemben, hogy ne jöjjen dolgozni. Soha egy napot sem hiányoztam, táppénzen sem voltam, még az online oktatások alatt is bejártam az iskolába. Aki nem így, nem szívvel-lélekkel csinálja, annak nem biztos, hogy megy. Nem is értenék máshoz! Ez az életem! Nem tudom meddig élek, de 45 évet végigélni ezzel a hivatással, az ékes bizonyítéka annak, hogy én ezt akartam csinálni. Nem tudom elképzelni, még hogy ott-hon, üljek, és ne jöjjen be az iskolába. Vannak otthon is tevékenységeim, szeretek kertészkedni, esténként különböző műsorokat megnézni, de a tanítás teszi teljessé az életem. Hogy ez meddig lesz így, nem tudom. De egy biztos, nem fogom tudni csak úgy hirtelen abbahagyni. Ha el is megyek nyugdíjba, az szépen fokozatosan lesz, és még az is könnyen lehet, hogy utána is besegítek ahol és ahogy tudok.

Nagyon sok műsort, programot szerveztem emellett, falvakban, falunapon, - világháborús hősök emléknapija, operett gálák... és a színház. Azt nagyon szerettem. Szerettem a gyerekeket bevezetni ebbe a világba. Látni a csillogó szemüket, ahogy a színpadon megelevenedik az élet, az számomra mindent megér. Nem sajnálom ezért talpalni, kérni, nem sajnálom az időmet és sokszor a pénzemet sem arra, hogy a gyerekek megéljék ezt az élményt (A Pécsi Nemzeti Színház több színészeivel nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki). Ez a munka nem csak a tanításról szól. Ez sokkal többről szól. A tanítói hivatás nem 45 perc, a tanítás egy élet. Amíg én ezt bírom, addig csinálom.

♥ ***Vannak benned mélypontok és buktatók, amiket megéltél? Mikor volt nehezebb régen vagy most? Volt valamikor olyan érzésed mikor azt mondtad „muszáj ezt csinálnom?„***

Ez még soha nem fordult meg a fejemben. Én ezt nem muszájból csinálom. Minden évnek, minden kornak megvannak a maga nehézségei és könnyebbégei. Kitartónak kell lenni az tény, de ha kellő elhivatottsággal áll hozzá az ember, akkor nem fordul meg a fejében az, hogy ő ezt nem akarja csinálni. Most már szinte minden nap meg kell újulni. Én csak azt tudom, hogy mint a gép jövök minden nap, és boldog vagyok reggelente, hogy ide bejöhetek és újabb és újabb kihívásokkal nézhetek szembe, láthatom a gyerekek fejlődését. Nem szeretek egyest adni. Ha egyest adok, azt érzi a gyerek „én ezzel letudtam mindent”. De ha azt mondom, hogy megjegyeztem ezt, de holnapra felmondja a verset és megtanulja, nekem az már jó. A küzdelemre és a kitartásra is tanítom őket.

♥ **Mennyire veszi ki az energiádat, hogy moti-válttá tedd a gyerekeket?**

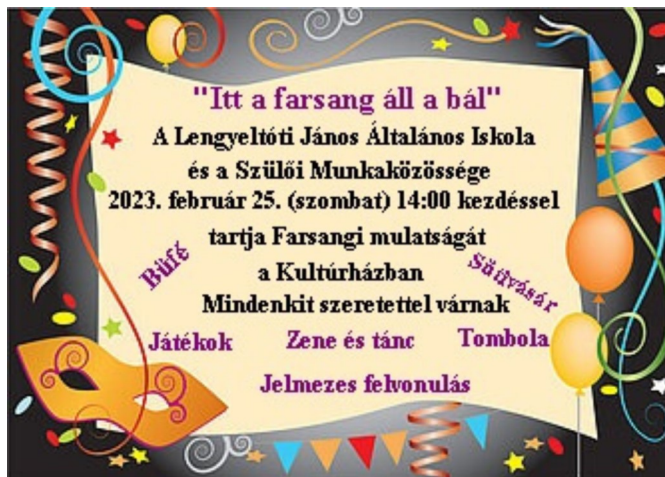
Rajtuk kell tartani a szemünk, de mindenkiről tudom milyen, milyenek a képességei, mit lehet belőle kihozni, és ezt igyekszem is megtenni. Lehet egy idő után fárasztó lesz számomra ennyi felé figyelni, hogy ennyi mindenre kell koncentrálni pluszban. Mert most újra második osztályban is tanítok. Félttem az elején, hiszen rég voltam tanító néni, de szerencsére a gyerekekkel együtt sikerült ezt is megoldani és mostanra ez is újra az életem része.

♥ **Ebben az iskolában nem csak a tantárgyakat tanulják meg a diákok, hanem kommunikációt, emberséget, az élethez való felkészülést is tanulják. Itt meghallgatást és segítséget kapnak. Velünk együtt minden elérhető. Nagyon sok tanítványunk van, aki visszajön és kapunk pozitív visszajelzést a diákokról. Különleges közösség vagyunk. Nem látjuk az iskolák többségét, de itt a gyerekek nekünk nem csak diákok, hanem személyiségek, érzések, érzelmek. Ismerjük őket teljes mértékig, és tudjuk őket mindenben támogatni, amire szükségük van akár érzelmileg, akár értelmileg. És ezekben a nevelési elvekben szerencsére a tanárok is partnerek. Erzsi pedig különösen jó példa minderre – zárja a gondolatsort Hajdú Szilvia igazgató.**

Ha az élet megengedi, Erzsi néni még sokáig az iskolai élet részese lesz. Azt mondta, a munkát nem tudja és nem is akarja azonnal abbahagyni. Ad még magának pár évet.

Kívánjuk, hogy legyen ez így!

„Ha csak azért tanulunk,
hogy jól teljesítsünk egy vizsgán,
akkor elfelejtettük,
mi is a tanulás valódi célja.”

ÚJBÓL INDUL A CSALÁDI PORTA PROGRAM

A Belügyminisztérium által a Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégia keretében 2022-ben meghirdetett Családi Porta Program a megvalósítás szakaszába ért. Községünk 1.938.000 Ft vissza nem térítendő támogatást nyert a Családi Porta Program – Szociális Földprogram megvalósítására. A megvalósítás határideje 2023.06.30.

A községben népszerű projektekre tavaly októberben jelentkezhettek az együttműködést teljes egészében vállaló családok. A program célja a vidéki portákon az önellátásra, önfenntartásra való törekvés felélesztése, támogatása. A konyhakertek, virágoskertek, gyümölcsösök ápolása, minőségi élelmiszer előállítás saját felhasználásra. A családokat vetőmag, gyümölcsfa csemete, dísznövény és zöldségpalánta, előnevelt baromfi, takarmány átadásával, valamint a termeléshez kapcsolódó oktatásokkal, közösségi rendezvényekkel támogatjuk a pályázati forrásból. A teljes programon való részvétel, az oktatásokon való megjelenést és minden kiosztásra kerülő termék, jószág szakszerű ápolását, ellátását és a családon belüli felhasználását jelenti.

A jelentkezések megerősítése után a kedvezményezett családokkal kiépítjük a kommunikációs csatornát, főleg interneten keresztül, majd kezdetét veszi a projekt. Februárban a megállapodások aláírása után következhet a kertek tervezése, egyedi igények átbeszélése a segítő szakemberrel és a mentorral. Március elején, az időjárástól függően, a vetőmagok és a gyümölcsfák, április-májusban a palánták és a kisállatok kerülnek kiosztásra. A három tájékoztató előadás, termelést segítő oktatás havonta kerül megszervezésre. A porták látogatása két alkalommal fog megtörténni június 30-ig, ahol a családok tevékenységét közösen értékeljük és fotó dokumentáció készül a pályázati elszámoláshoz.

A lebonyolítást Horváth Bernadette (06 20 272 2615) segíti.

Kérjük az előzetes jelentkezések megerősítését a fenti telefonszámon, február 15-ig.

Azokat a családokat várjuk, akik vállalják a teljes programban való részvételt, ami az oktatásokon, közösségi rendezvényeken való kötelező megjelenést is magába foglalja.

KALANDOZÁSOK A SÜTÉS VILÁGÁBAN

* **2023. február 16. csütörtök 13.00 óra, Könyvtár**
POLGÁR ZSUZSI MÉZESKALÁCS BEMUTATÓJA

Polgár Zsuzsanna, a mézeskalácsok Nagyasszonya, népi iparművész. Nem véletlenül illetik őt ezzel a névvel, hiszen mézeskalácsai szemet gyönyörködtető technikával vannak díszítve; kifinomult vonalvezetése ámulatba ejt mindenkit. Polgár Zsuzsanna hazai és nemzetközi kiállításokon is bemutatta már aprólékosan kidolgozott, népi hímzéseket idéző díszítéssel ellátott mézeskalácsait. A pedagógusként is dolgozó kézműves a mézeskalács történetében is jártas. Alkotásai megelevenítik a népi kultúra tárgyi és szellemi világát.

A foglalkozáson bemutatja a hagyományos mellett az egyéni formázás technikáját, mellyel kiélhetjük kreativitásunkat. Elkészíti a tésztát és a díszítő habot is a saját receptje alapján.

* **2023. március 2. csütörtök 13.00 óra, Könyvtár**

Polgár Zsuzsi mézeskalács bemutatója. A tojáshabbal való díszítés stílusával, fortélyokkal, technikákkal ismerkedünk.

Munkáit megnézhetik a *Lelkem, Mézesbábom* facebook oldalon.

* **2023. március 4. szombat 13.00 óra, Kultúrház**

AZ ÉLESZTŐTŐL A KOVÁSZOS KENYÉRIG! TIPPEK, PRAKTIKÁK, AHOGY ÉN MEGTAPASZTALTAM.

Bege Amália, a Mozsgóért Egyesület vezetőségi tagja avat be bennünket a sütés rejtelseibe. Megtudhatjuk, hogyan süssünk házilag finom és egészséges kovászos kenyeret. Amíg a tészta kel, lazításképpen péksüti készül.

A programok időpontja változhat! INFORMÁCIÓ: *Mozsgó község és Mozsgó Könyvtár* facebook oldalán.

Fotók a mézeskalács szakkörökről

XIV. POROVICA KUPA - Mozsgó, 2023. január 21.

Idén, rekord számú nevezővel rendeztük meg páros versenyünket. A párosok két kategória közül választhattak aszerint, hogy milyen szinten játszanak.

„Amatőr” kategóriában azok indulhattak, akik hobbi szinten játszanak. Itt 15 páros mérte össze tudását 3 csoportban körmérkőzéses formában, rájátszással. Mindkét kategóriában a legjobb 3 párost kupával és oklevéllel díjaztuk. A kategória dobogósai:

- Horváth József-Vass Szilárd (Drávaszabolcs)
- Herke László-Müller Róbert (Komlói, Mekényes)
- Pap János-Tamás László (Szentlőrinc, Nagybjom)

„Megyei-városi” kategóriában azok indulhattak, akik megyebajnokságban, vagy városi bajnokságban szerepelnek. Ebben 14 páros mérte össze tudását 3 csoportban körmérkőzéses formában, rájátszással. A kategória dobogósai:

- Hőgye Gábor-Miklós Balázs (Nagybjom, Bikal)
- Pintér Mihály-Szilvási József (Sásd)
- Heisz József-Szunyogh Mihály (Mágocs, Bonyhád)

Egész napos versenyünk elérte célját, mert akik részt vettek rajta, azok jól érezték magukat: a visszajelzések pozitívak voltak. Számunkra (rendezők számára) pedig azért fontos mindez, mert megmutathattuk, hogy egy kis közösség, támogató háttérrel, sportcsarnok nélkül is tud színvonalas, megyei szintű versenyt rendezni.

A rendezők nevében köszönetemet fejezem ki a finom ebédért Szabados Zoltánnak és Sánta Róbertnek, az egész napos segítségért Tóth Lajosnénak, az anyagi támogatásért községünk sportegyesületének és önkormányzatának. Reméljük, hogy 2024-ben is ilyen érdeklődés fogja majd kísérni a megrendezésre kerülő XV. Porovica Kupát!

Mozsgó, 2023. január 28.

Matus Attila (asztalitenisz szakosztályvezető)

IMPRESSZUM - Mozsgó Község Önkormányzatának Információs lapja - Megjelenik havonta ingyenesen

A lap alapítója: Mozsgó Község Önkormányzata Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zoltán Vilmos polgármester
 Kiadó és szerkesztőség: Községi Könyvtár Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
 Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva, Tormási Viktória • Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi
 Telefon: +36(73) 344 060, +36(20) 329 0590 Email: mozsgekonyvtar@gmail.com
 ISSN 2062 3577 (nyomtatott) ISSN 2062 7254 (online)